

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Barbă Tudor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2020 și a sentinței Judecătorei Anenii Noi din 09 iulie 2019, în cauza penală în privința lui

*Harea Gheorghe xxxxx, născut la
xxxxxxxxxxxx.*

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: de la 24.09.2018, până la data de 09.07.2019

Instanța de apel: de la 18.07.2019, până la data de 23.01.2020

Instanța de recurs ordinar: de la 15.06.2020, până la data de 16.12.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, din 09 iulie 2019, Harea Gheorghe a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, și stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 552 (cinci sute cincizeci și două) unități convenționale, echivalent cu 27 600 (douăzeci și șapte mii șase sute) lei.

A fost încasat de la Harea Gheorghe în beneficiul lui Moroi Sergiu paguba materială în sumă de 7 313 lei și paguba morală în sumă de 7000 lei, iar în total suma de 14 313 (paisprezece mii trei sute treisprezece) lei.

A fost încasat de la Harea Gheorghe cheltuielile judiciare în beneficiul statului suma de 680 (șase sute optzeci) lei, pentru efectuarea raportului de constatare medico-legală nr. 445 din 13.11.2017 efectuată în privința lui Moroi Sergiu și raportului de constatare medico-legală nr. 444 din 13.11.2017 efectuată în privința lui Caraman Vadim.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, prima instanță a constatat că, Harea Gheorghe, la 12.11.2017, aproximativ la orele 00:30, aflându-se în fața

disco barului „Barbados” din or. Anenii Noi, str. XXXXXXXXXXXXXXXX, unde activa în calitate de gardian, fiind în loc public, din intenții huliganice, demonstrând o obraznicie deosebită și o lipsă totală de respect față de societate, în prezența Elenei Moroi și a lui Țariov Igor precum și a altor persoane, l-a lovit cu pumnul în regiunea feței pe Caraman Vadim care de la lovitură a căzut jos pierzându-și cunoștința cauzându-i conform raportului de constatare nr. 444 din 13.11.2017 echimoze, excoriații și edem posttraumatic al țesuturilor moi în regiunea capului care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, după care i-a aplicat 2 lovituri cu pumnul în regiunea feței lui Moroi Sergiu care a căzut peste geamul automobilului de model Mercedes pe care l-a spart și o lovitură cu piciorul în piciorul drept al victimei, cauzându-i conform raportului de constatare nr. 445 din 13.11.2017 o excoriație în regiunea piloasă a capului, o echimoză în regiunea peri orbitală pe stânga, un edem post-traumatic a țesuturilor moi a feții pe dreapta care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Crainic Arcadii în numele părții vătămate Moroi Sergiu, prin care a solicitat casarea sentinței privitor la mărimea pagubei morale, și încasarea de la Harea Gheorghe în beneficiul părții vătămate, Moroi Sergiu, prejudiciul moral cauzat, în mărime de 30.000 lei.

În argumentarea apelului depus, avocatul Crainic Arcadii a invocat următoarele:

- la evaluarea prejudiciului moral, în mărime de 7000 lei, instanța de judecată n-a ținut cont de faptul, că inculpatul Harea Gheorghe prin acțiunile sale ilegale la forțat pe Moroi Sergiu să părăsească încăperea disco barului „Barbados” din or. Anenii Noi, neconsumând până la capăt produsele procurate în local pe care ulterior le-a achitat integral, acesta a săvârșit infracțiunea, lângă un centru distractiv de locație publică, în prezența mai multor persoane, dintre care rude, cât și soția acestuia, Moroi Elena, prin ce i-a prejudiciat grav imaginea părții vătămate, Moroi Sergiu, în urma căruia i-au cauzat acestuia două lovituri cu pumnul, în regiunea feței, în rezultatul căruia ultimul a căzut peste geamul automobilului de model „Mercedes”, care îi aparține cu drept de proprietate părții vătămate pe care la spart cu capul, iar în ședințele de judecată nu și-a recunoscut vina, în consecință ne căindu-se de cele săvârșite, în rezultatul căruia

consideră, că i-au fost cauzate părții vătămate, Moroi Sergiu o pagubă morală pe care o evaluează, în mărime de 30.000 lei și pe care o solicită să fie încasată de la inculpatul, Harea Gheorghe în beneficiul părții vătămate, Moroi Sergiu.

3.2. Inculpatul Harea Gheorghe, prin care a solicitat casarea sentinței, emiterea unei decizii, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care el, Harea Gheorghe, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1), Cod penal, în temeiul art. 390 alin. (3), 415 Cod de procedură penală, să fie achitat. Acțiunea civilă a părților vătămate să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea apelului depus, inculpatul Harea Gheorghe a invocat următoarele:

- reieșind din totalitatea probelor administrate se demonstrează că vina lui Harea Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, lipsește:

- nici de cum nu a încălcat ordinea publică, deoarece el se afla la serviciu, în stare trează și își îndeplinea obligațiunile de serviciu, conform contractului de muncă încheiat cu SRL „Solidan Lux”;

- comportamentul incorect, acțiunile huliganice ale părților vătămate Moroi Sergiu, și Caraman Vadim, care deranjau odihna celor prezenți și nesupunerea cerințelor lui Harea Gheorghe au și adus la conflict;

- Moroi Sergiu, Caraman Vadim și cei de la masa unde au ospătat, neîntemeiat refuzau achitarea produselor consumate, starea de ebrietate a părților vătămate este confirmată prin rezultatul alco-testerului Drager - la Moroi Sergiu s-a depistat alcool în aer expirat - 0,98%, ce constituie stare de ebrietate avansată, iar la Caraman Vadim - 0,33%, ce constituie stare de ebrietate medie;

- prima instanță, la examinarea cauzei și emiterea sentinței de condamnare, nu a respectat prevederile legii, art. 101 Cod de procedură penală, și nu a dat o aprecierii convenită fiecărei probe din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Probelor prezentate de apărare și anume mărturiile martorilor oculari Anghel Ion, Vrabie Elena, Lungu Mihail și Plamadeala Victor instanța de judecată nu le-a dat o apreciere convenită sau critică, pe când era obligată;

- reieșind din probele administrate la dosar se demonstrează că în acțiunile mele Harea Gheorghe lipsesc semnele constitutive al infracțiunii

prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, pentru ce în baza art. 390 Cod procedură penală, să fie achitat;

- probelor și declarațiilor martorilor audiați Moroi Elena - soția, părții vătămate Moroi Sergiu, Țariov Igor, Țariov Diana, Moroi Olesea, Moroi Artur și Osipov Denis, instanța de judecată le-a dat o apreciere cuvenită, însă ele nu sunt obiective deoarece martorii sunt rude apropiate cu partea vătămată Moroi Sergiu și au fost explicate în favoarea lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2020, a fost respins apelul avocatului Crainic Arcadii în interesele părții vătămate Moroi Sergiu și apelul inculpatului Harea Gheorghe, ca nefondate și menținută sentința Judecătorei Anenii Noi din 09 iulie 2019, fără modificări.

4.1 *Instanța de apel a statuat că:* prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatul Harea Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod Penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită.

Verificând argumentele invocate în cererea de apel depusă, instanța de apel, a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului. Declarațiile inculpatului Harea Gheorghe privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de huliganism în proporții considerabile.

Instanța de apel a considerat că prima instanță just și-a întemeiat sentința în baza declarațiilor părților vătămate a martorilor și probelor

scrise cercetate în ședința de judecată, iar prin analiza lor cu certitudine se dovedește vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar acuzațiile sunt bine justificate standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”, la această concluzie a ajuns instanța de apel din analiza probelor pertinente și concludente, utile administrate în ședința de judecată care nu au fost combătute de către partea apărării, astfel de dovadă rezultă din existența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similitudinilor prezumției de fapt necombătute, care poate fi luat în considerație de comportamentul părților când sunt obținute dovezile respective.

Argumentul inculpatului Harea Gheorghe precum că în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, sunt combătute de materialele dosarului și anume martorii Lungu Mihail, Anghel Ion, potrivit proceselor verbale de confruntare din 7 martie 2018 (f.d. 170-171 vol. I) au declarat, că inculpatul a aplicat forța fizică față de părțile vătămate, împingându-i cu mâinile, care în rezultat, au căzut jos.

Instanța de apel a respins ca nefondat argumentul inculpatului precum că prima instanță a ajuns la concluzia greșită despre vinovăția sa, precum că inculpatul nu a recunoscut vinovăția la nici o etapă a procesului penal, or, versiunea inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii încriminate, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspundere penală, or, dreptul de a nu se auto-incrimina este unul consacrat legal și constituie un drept garantat al art. 6 CEDO, dar beneficierea de acesta nu demonstrează nevinovăția inculpatului.

Instanța de apel a considerat că soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Harea Gheorghe, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă în mărime de 552 unități convenționale, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său.

Instanța de apel a considerat cerințele înaintate avocatului Crainic Arcadii în cererea de apel declarată în interesele părții vătămate Moroi Sergiu că sunt neîntemeiate, cererea privind încasarea prejudiciului moral solicitat de către Sergiu Moroi în mărime de 30 000 lei, a fost apreciată ca fiind exagerată.

Instanța de apel a considerat că prima instanță corect a conchis asupra necesității de a fi încasate din contul inculpatului Harea Gheorghe a cheltuielilor suportate pentru efectuarea raporturilor de constatare medico-legală în privința părților vătămate în mărime de 680 lei.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar* de către avocatul Barbă Tudor în numele inculpatului, prin care neinvocând incidența nici unui temei a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei, emiterea unei decizii, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care, Harea Gheorghe, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. 1, Cod penal, în temeiul art. 390 alin. (3), 415 Cod de procedură civilă, să fie achitat, iar acțiunea civilă a părților vătămate să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

5.1 *În susținerea recursului avocatul Barbă Tudor în numele inculpatului a invocat că:*

- nevinovăția lui Harea Gheorghe a fost confirmată și de martorii audiați în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată și anume: Anghel Ion, Vrabie Elena, Lungu Mihail și în ședința de judecată, Plămădeală Victor;

- consideră că reieșind din totalitatea probelor administrate se demonstrează că vina lui Harea Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. 1, Cod penal „Huliganismul”, lipsește în acțiunile lui;

- Harea Gheorghe nici de cum nu a încălcat ordinea publică, deoarece el se afla la serviciu, în stare trează și își îndeplinea obligațiunile de serviciu, conform contractului de muncă încheiat cu SRL „Solidan Lux”;

- probelor, și declarațiilor martorilor audiați Moroi Elena - soția, părții vătămate Moroi Sergiu, Țariov Igor, Țariov Diana, Moroi Olesea, Moroi Artur și Osipov Denis, instanța de judecată le-a dat o apreciere cuvenită, însă ele nu sunt obiective deoarece martorii sunt rude apropiate cu partea vătămată Moroi Sergiu și au fost explicate în favoarea lui;

- la examinarea cauzei și emiterea sentinței de condamnare, nu s-a respectat prevederile legii, art. 101 Cod de procedură penală, și nu s-a dat o apreciere cuvenită fiecărei probe din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Probelor prezentate de apărare și anume mărturiile martorilor oculari Anghel Ion, Vrabie Elena, Lungu

Mihail și Plamadeala Victor instanța de judecată nu le-a dat o apreciere cuvenită sau critică, pe când era obligată.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu art. 431 alin. (1) pct. 11 Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

În corespundere cu art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat.

În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În recursul avocatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă în argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (pct. 5.1 din decizie), își exprimă dezacordul cu prezența în acțiunile inculpatului Harea Gheorghe a elementelor infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal și solicită achitarea acestuia.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căreia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, Colegiul penal constată, că astfel de eroare de drept nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se

întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

De asemenea, reieșind din esența criticilor invocate de către apărare, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Or, acesta face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Harea Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a fost bazată pe cumulul de probe cercetate în ședința instanței de apel, inclusiv declarațiile părților vătămate a martorilor precum și pe probele scrise, care au fost obiectiv apreciate, analizate conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală (f.d. 137 – 145, vol. II).

Probele indicate sunt detaliat descrise în decizia instanței de apel, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de instanța de apel, nu prezintă temeii de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpatul Harea Gheorghe a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, vinovăția căruia a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele recurentului, precum că faptele lui nu întrunesc elementele

infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, instanța de apel și-a motivat eficient soluția, respingând versiunea apărării privind nevinovăția inculpatului (f.d.148, vol. II).

Colegiul penal reține, că instanța de apel, întemeiat a dat apreciere critică declarațiilor inculpatului, considerându-le drept intenția acestuia de a se eschiva de răspundere penală, or, acestea au fost combătute prin cumulul de probe cercetate în ședința de judecată în apel, fiind apreciate toate probele coroborate în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factive, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către apărare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi

influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

De asemenea, Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Harea Gheorghe, astfel corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în *pct. 4, 4.1.* al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușise și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Totodată, dat fiind faptul, că în prezenta speță autorul recursului își exprimă dezacordul cu condamnarea inculpatului pe art. 287 alin. (1) Cod penal, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând să fie achitat inculpatul Harea Gheorghe, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, nefiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate., Colegiul penal va purcede la analiza acestor elemente, în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că, instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea

instanței că vinovăția inculpatului Harea Gheorghe în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral

Potrivit considerentelor teoretice latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită.

Din această noțiune se desprinde, că fapta prejudiciabilă cunoaște patru modalități normative cu caracter alternativ.

De asemenea, doctrina menționează, că infracțiunea specificată la art.287 Cod penal, este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor specificate în latura obiectivă.

Colegiul penal relevă, că totuși obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism, adică actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul acțiunilor huliganice devin inevitabil cunoscut altor persoane.

Tot aici, instanța de recurs remarcă, că ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

Prin acțiuni care încalcă ordinea publică, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal consideră că, soluția adoptată de către instanța de apel în partea calificării de drept a acțiunilor inculpatului în baza art.287 alin.(1) Cod penal, este corectă și întemeiată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată și menționate în *pct. 8-10* al deciziei sale(f.d.137-145, vol. II).

Colegiul penal reține că, instanța de apel just a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe

administrare în cauza penală, respectiv analizate și apreciate instanța de apel.

Totodată, Colegiul penal reține faptul că, argumentele invocate de recurent au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în instanța de apel (motivele recursului ordinar invocat fiind identice cu cele din cererea de apel), asupra cărora instanța de apel la acest capitol sa expus just și întemeiat.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997).

Mai mult, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale particulare speței, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Complementar, Colegiul menționează că temeiul invocat de recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Coroborând cele expuse, Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art. 394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, și astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Barbă Tudor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui *Harea Gheorghe xxxxxxxxxxr*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda